

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 85. Et factus est sudor eius, sicut guttæ Sanguinis eius decurrentis in
terram. v. 44.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

gonia factus legitur; illud utique dicitur, quod in angore tali fuerit, qui si in homine, quales nos sumus positus fuisset, animi deliquia & defectiones sustinisset. Sed quæ, oro, poterat esse causa tanti angoris? jam supra relatum est, transitum horæ, & translationem calicis, idest passionis, mortis, & fructus ex his obventuri, dispensationem, in quibus omnibus multa terribilia erant inclusa; nimirum emendatio corruptissimi generis Humani; sanctificatio eiusdem, & consummatio ad vitam æternam.

Jesus solatium afflictorum, & pusillanimum fortitudo, per illum tuum spontaneum, in horto horrorem, assumptamque pro nobis luctam, Te supplices exoramus, ut eorum, qui corpus occidunt, metu proposito omnem peccati accessum formidemus, in ultima agonia tecum victoriam habeamus, venturumque te iudicem securi videamus.

§ 84. *Prolixius orabat. v. 43.*

Raptus in Deum, quodammodo extra se positus in oratione, ad patrem loquebatur, non tam ut liberaretur ipsemet, quam ne quid paterentur damni discipuli abeunte se, ne scandalizati obdurescerent; ne Petrus negaturus impenitens maneret; ut calix passionis fidei vobis suis prodesset, præteritorum veniam peccatorum obtinerent, præsentium emendationem, cautelam futurorum, manens in oratione Salvator noster, ut verus pontifex, oneratus totius mundi peccatis, ante thronum paternæ gloriæ & profunda cum Humilitate, patrisque reverentia & lachrymis, sæpè alias benignissimus Iesus, uti advocatus noster, pro nobis oraverat, semper exauditus erat. Nunc rogans ad horam non auditur à Patre, quia *is sic dixit mundum, ut filium suum unigenitum daret.*

Ela Domine tribue mihi indies perseverare tecum in oratione, quò in vera pace spiritus omnem adversitatem transire sinam, & quam diligentissime ad influxum tuæ divinæ gratiæ recipiendum me præparem. Infunde mihi orationem tibi gratam, qua muniar, ne ulla tentatione vincar, sed per triumphum victoriæ omnes inimicos meos despiciam.

§ 85. *Et factus est sudor eius sicut gutta Sanguinis eius decurrentis in terram. v. 44.*

Describit Evangelista, quid ex hac Agonia secutum fuerit in Christo, nempe sudor ubertim fluens è corpore, non communis aquæ similis, sed mixtum sanguine, & in tanta copia, ut non hæreret in benedicta facie vel Corpore, sed deflueret in terram, ut eam madefaceret. Magna sane hæc angustia Christi fuit, quæ tantum excuteret è corpore, tamque copiosum sanguine mixtum sudorem! dices mihi: unde in Christo, qui peccatum

L

non

non fecit, enasci potuit tale certamen. Causam jam §. 84. & supra dixi.

Accede nunc O anima mea, & quale hic coram te positum compassi-
onis incentivum sit, attentissimè considera. Redemptorem tuum,
Regem cœlorum, orantem, paventem, agonizantem, sanguinem sudan-
tem, mentis oculo contemplare, non tamen sine profluvio tuarum lacry-
marum. Quomodo enim, O anima, lacrymas continere valebis, aspiciens
piissimi Domini tui guttas sanguinis decurrentes in terram! Cerne dili-
genter Ielum, totius suavitatis fontem, pallentem facie, genibus flexum,
tremementem corpore, corde vero mœrore transfixum, vultu, sudore san-
guineo tinctum, & juxta eundem Angelum confortantem, ei compati.
Hic tu gemere, flere, ululare, ne cesses.

§. 86. *Et cum surrexisset ab oratione. v. 45.*

Consolatus à patre, confortatus ab Angelo, secundum humanam
dico, naturam, resignatus omnimode ad voluntatem patris æterni, para-
tus ad omnia quæ superventura erant, lubenter volens suscipere quic-
quid tristitiæ, quidlibet tribulationum, & angustiarum, verbera cami-
ficum, alapas, flagella, spineam Coronam, Crucis duræ & magnæ baji-
lationem, suspensionemque, in eadem per clavos obtusos affixionem ul-
que ad ultimam sanguinis sui effusionem procedendo, pro redimendo
populo suo, gravissime peccatis oppresso, surrexit ab oratione, & in testi-
monium talis orationis reliquit benedictissimorum genuum suorum ve-
stigia in lapide quasi incisa usque in hodiernum diem, madente etiam terra
sanguineo sudore, & fortasse adhuc dum desistente.

O Beatum hortulum his guttulis irrigatum, beatiorum illo voluptatis
Horto, qui fonte quadifido dicitur irrigari. Gen. 2. O si ibidè fuisset
ut de fonte illo, vel rivulo bibere vel gustare potuiffem, in perpetuum sal-
va & sana mansisset anima mea. O quis mihi dabit bibere de fonte illo
Gethsemani nisi tu Christe Deus meus. Tu ipsum corpus & sanguinem sub
specie panis & vini consecrati in ultima tua cum discipulis cœna porrecta,
in remissionem peccatorum omnibus hodie dum proponis. Bibar ergo ex
eo corpus meum gratia tua annuente, bibar anima mea devotè & reuerentè
in remissionem peccaminum, vt non recordèris amplius contemptus illius
& iniuriæ, quam tibi irrogavi, sed sint omnia in tuo sanguine diluta,
& perpetuæ obliuioni, propter nomen tuum,
tradita. Amen.